

Geestdood

Je kwam bij me binnen, als een deur in huis, niet gevallen maar gewalst, dwars over me heen, vermorzelde me als een slak onder je schoen, m'n lichaam en huis in één stap onveilig, je drukte me plat en in een hoek, een kat in het nauw maakt rare sprongen, zeggen ze, maar ik leerde springen af voordat ik kon staan, ik droomde ooit van gaten in de lucht en touwtjes, van duikplanken, vrijheid, onschuld, maar ik leerde dromen met mijn ogen open, want dichtdoen te gevaarlijk, dromen werden nachtmerries, ik leerde staren zonder zien, bewegen zonder voelen, voelen zonder gevoel, praten zonder zeggen, ik leerde weten maar vergeten, mijn hoofd werd de uitvlucht want mijn thuis vermorzeld, nog voordat ik het had kunnen bouwen.

Je nam me te grazen, zonder blikken en blozen, drukte me m'n eigen kop in, je maakte het te gortig, zeggen ze nu, maar toen zei niemand wat, ik begreep al nooit waarom de gort niet naast het haver stond, net als peterselie, salie, rozemarijn en tijm, in mijn hoofd ordende ik de potten en zong de melodie, het liefst zou ik altijd blijven ordenen en zingen, zou ik dansen met melodieën en woorden, liever nog zou ik willen spelen, maar jij speelde met mij, denderde als een olifant door mijn pottenkast, mijn uitvlucht, en ik leerde eigenlijk nooit spelen, behalve met vuur, m'n angst op m'n lichaam gebrand want alles is beter dan de werkelijkheid, maar bij jou was er alleen gort, niet geordend, wel te gortig, nergens een melodie te vinden want, echte muziek bestond toch niet.

Je maakte me geestdood, zonder aanraken, monddood want fysiek heel, geen uitweg, m'n lichaam als bliksemafleider, geen blauwe plekken maar m'n hart gebroken, vermorzeld, maar niet stuk, want elke minuut slaat hij 90 keer terug, stoppen kan niet, alleen harder werken, m'n hoofd is geen uitvlucht meer want boven water houden kost al m'n energie, een kind kan maar zo lang watertrappelen, op zwemles maximaal een minuut voor je diploma, maar nu een leven lang en leven nooit gehaald, slapen zonder een oog dicht te doen maar aan moe zijn overlijdt je niet, nooit uitgerust, wakker worden uit een nachtmerrie een nachtmerrie, m'n lichaam op, toegetakeld, kapot gemaakt, gebroken, je speelde de vermoorde onschuld want stuk is het niet, maar je vermoorde mij.

Iedereen tegen wie ik praat, maar vooral jou, je kwam bij me binnen en nam me te grazen, je maakte me geestdood, je verkrachtte mijn ziel en wees naar m'n lichaam als bewijs van je onschuld, maar het maakte nooit uit want 's avonds draaide je gewoon de lichten uit en vertelde iedereen dat het licht op de gang altijd aan mocht blijven als ik in bed lag, ik zag geen hand voor ogen maar het maakt niet meer uit, want in het donker kon ik eindelijk mijn ogen dicht doen.